

طول عمر امام زمان

موضوع طول عمر حضرت ولی سرور مهدی موعود اسلام (ع) نیز یکی دیگر از مسائل مهم و جهانی است که باید مورد بحث و بررسی قرار گیرد. شتر خود را در این پاره بخواست خداوند طی دو مقاله از نظر خوانندگان محترم میگذرایم و انتظار دارم که دور از تنب و فقط بمتن درک حقیقت و رسیدن به واقع همان بنگرند.

در این مقاله بحث مادی پیرامون چهار موضوع زیر است:

- ۱ - امکان طول عمر از نظر عقل
- ۲ - طول عمر از نظر تاریخ
- ۳ - طول عمر در اعتقاد یهود و نصاری
- ۴ - طول عمر از نظر قرآن و اسلام

و اینک تفصیل هر یک از این شاوین از نظر خوانندگان محترم میگذرد:

امکان طول عمر از نظر عقل

باید کسانی که درباره عمرهای طولانی اشکال میکنند دور وجود اشخاص طولانی عمر تردید نمیکنند. پرسید مگر از نظر عقل عمر طولانی محال است؟ مگر عقل حدودی برای عمر تعیین کرده است؟ از نظر عقل چه اشکالی دارد که با وجود شرایط و بر طرفی شدن مواضع شخصی عمر طولانی کند، کی گفته است که عمر انسان و هر جاندار دیگری بفران حد معینی که رسیده است نخواهد مرد و پیش از آن زنده نمی ماند؟

لازمه ذکر نیست که پاسخ این سؤالات منطقی است و طول عمر در پیشگاه عقل امری ممکن است. از نظر عقل چنانچه ما بشوایم عوامل و عللی را که موجب پیری و مرگ آدمی است از میان ببریم، راه برای عمر طولانی و طول در قرنها مفهومی با ذات، و اگر تاکنون نتوانسته اند این عوامل و علل را برای همه از میان بربارند. دلیل نیست که ماضیهای طولانی افراد را که تاریخ وقوع آنها ثبت کرده است انکار کنیم.

دانشمند گرانقدر شیعه مرحوم شیخ طوسی بالغ بر سه قرن پیش در کتاب «غیبه» راجع

به این موضوع بحث طولانی نموده و از جمله میگوید: «سائلان ما (شیعه) میگویند: امتداد زمان و زیاده من موجب پیری و نفس بدن آدمی میشود، ولی این صحیح نیست، و همیشه چنین نیست.»

آری معمول این است که امتداد زمان و زیاده من عامل پیری و نفس آدمی باشد ولی خداوند این قدرت را هم دارد که (روی مصالح) این وضع را تغییر دهد.

چون این مطلب روشن شد، میگوئیم: عمرهای طولانی امکان پذیر است، و از نظر عقلی محال نیست باشد. ماقبلا جماعتی را نام بردیم (متنظر کتاب غیبت است) که با عمر طولانی و زیادی ستفان، ابداً تغییر نکردند...

دانشمند عالقدر دیگر ما سید مرتضی استاد شیخ طوسی در کتاب «فرود در» بحث جامعی در همین زمینه دارد و از جمله مینویسد: پیری و زیاده من و نفس بنیة انسان که بواسطه طول زمان روی میدهد، چیزی نیست که حتماً باید پدید آید، طول عمر امری ممکن است و محال نمی باشد. کسی که آثار محال میداند معتقد است که استمرار حیات شخص زنده باید از طبیعت و نیروی خودی باشد، و بنا بر این محال است که دوام داشته باشند. ولی بنظر ما اگر ایشان امتداد آثار نسبت به خدای می دادند که دست تصرف وی در همه امور باز است، دیگر آن را محال نمیدانستند. بنا بر این اشکال طول عمر از نظر عقلی کاملاً مناسبت و پایه استواری ندارد.

طول عمر از نظر تاریخ

چنانکه گفتیم طول عمر از نظر عقلی امکان پذیر است، اکنون باید دید آیا در خارج هم تحقق یافته است؟ بطوریکه تاریخ گواهی میدهد در جهان افراد زیادی بوده اند که عمرهای طولانی داشته و قرنها زیسته اند. گذشته از تواریخ اسلامی که از این گونه افرادی وقایع تاریخی نام برده است، حتی برخی از دانشمندان کتابهایی تحت عنوان «المعمرون» نوشته اند، و طی آن اشخاص طولانی عمر را ذکر نموده اند.

یکی از این آثار پراراج کتاب «المعمرون» ابو حاتم سیستانی و دانشمند مشهور اهل تمشق تولد بسال ۱۶۰ و متوفی بسال ۲۵۰ هجری است. بطوریکه سلاجقه میکنید مؤلف این کتاب پنجسال پیش از ولادت حضرت امام زمان (ع) در گذشته است.

این کتاب در سال ۱۸۹۹ میلادی نخست توسط گلک ز بهر خاورستان معروف آلمانی در شهر «لیدن» هلند چاپ شده و در سال ۱۹۶۱ با مقدمه و تعلیقات عبدالمنعم عامر در برمتشر شده است.

ابو حاتم در این کتاب بسیاری از افراد معروف و غیر معروف را که دارای عمرهای طولانی

بوده اند نام برده است که از جمله این عده میباشند: آنتان حکیم ۵۶۰ سال در جهان زیسته است.

جهلین عبدالله ۶۰۰ سال - قرن بیستم ۶۰۰ سال . در بدین عهد ۴۵۰ سال اکتوبرین صیفی حکیم عرب ۳۰۰ سال دوحندان صحیری ۳۰۰ سال هانزین تظلی ۵۲۰ سال .
این موضوع را باید فراموش کرد که وقایع تاریخی عموماً چنین است و ما پیشوایان پاره‌ای را پذیرفته ولی در این خصوص تردید کنیم . حال آنکه اینک اهل تمدن کتاب با وجود وقایع تاریخی را پذیرفته‌اند ولی در اساسی که امام غایب ششم در حدود سه سال داشته است ، تردید نموده و ایراد گرفته‌اند که چطور ممکن است کسی دارای چنین عمر طولانی باشد .

طول عمر در اعتقاد یهود و نصاری

دانشمند بزرگ شیعه علامه کراچی متوفی بمسال ۴۴۹ هجری در کتاب «البرهان علی صحة طول عمر الانام صاحب الزمان» که در پیروان ائمه اثبات طول عمر امام زمان (ع) نوشته است میگوید: (۱)
پیران عده ایان آسمانی در این عظیم اتفاق دارند که طول عمر امکان پذیر است ، تورات هم گواهی این معنی است و پیوسته و عساری اختلافی در گفته تورات در این خصوص ندارند .
در تورات نوشته است که حضرت نوح ۹۵۰ سال در جهان زیست و رحمت پس او نمود و در او ده سال زندگی کرد . و همچنین ایشی ۹۰۰ سال ، یسوع ۹۰ سال ، عیسان ۸۰ سال «مهلائیل» هشتصد و نود و پنج سال «یاره» هشتصد و شصت و دو سال ، قنوح ۹۰۰ سال ، ادریس ۹۰۰ سال ، سم و شصت و پنج سال متوالی هشتصد و شصت و پنج سال ، سلیمان ۸۰۰ سال ، عیسا ۸۰ سال ، نوح ۸۰۰ سال ، همد و پنجاه سال (البته طبق گفته تورات) و امام هشتصد و شصت و پنج سال ، چهارصد و نود و هشت سال و شالیخ چهارصد و نود و هشتاد و هفت سال ، هابرا ۸۰۰ سال ، همد و هشتاد و هشتاد سال ، ابراهیم ۸۰۰ سال ، ابراهیم ۸۰۰ سال ، اسماعیل ۸۰۰ سال ، هفت سال و تحقیقاً همد و هشتاد و پنج سال (۲)

پس علامه کراچی می نویسد : این بود آنچه «تورات» ثبت کرده و نیز پیوسته و نصاری مسلم است اسلام هم مشتمل بر این گونه عمر های طولانی است . ماهیچیک از عطای اسلام را یافته ایم که عمر های طولانی را انکار کرده باشد . بلکه همه اتفاق دارند که طول عمر امری جایز و الودع است . (طول عمر از نظر قرآن و اسلام در شماره آینده)

۱- این کتاب به پیوست کتاب مشهور و مهم کنز القوائد چاپ شده است.

۲- رجوع کنید به تورات باب پنجم به بعد.